

अस्मृतकंठमणिः विस्मृतोयः कंठमणिः तत्तुल्यः स यथा कंठे वर्तमानोऽप्यस्मृतश्चेदप्राप्त इव भवति तद्वदिति न केवलमेतावत् किन्तु असुतृपयोगिना
मिन्द्रियतर्पणपराणां योगलब्धनामुभयतोऽप्यसुखमिहामुत्रचदुःखमेव तदाह अनपगतांतकात् अनिवृत्तात् मृत्योः लोकाराधनधनार्जनादिक्लेशा
त् भोगवैभवप्राकट्यभयाच्चेहतावदुःखम् भवत ईश्वरादपि दुःखम् कथं भूतात् अनधिरूढपदात् अनधिरूढं पदं स्वरूपं यस्य तस्मात् त्वत्स्वरूपप्राप्त्य
भावादविद्यावद्विषयत्वेन प्राप्तनिजधर्मातिक्रमनिबंधनत्वद्वंद्वरूपनरकप्राप्तेरमुत्राप्यसुखमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ दंभन्यासमिषेण वंचितजनं भोगैकचि
तातुरं संमुह्यंत महर्निशं विरचितोद्योगकृमैराकुलं आज्ञालंघिनमज्ञमज्ञजनतासंमाननासन्मदं दीनानाथदयानिधानपरमानंदप्रभोपाहिमाम् ॥ २६ ॥
ननु यतेर्न किमपि कृत्यमस्ति प्रारब्धमेव सुखोपभोगेनापक्षप्यते अतः किमिति वृथा शप्यते उभयतोऽप्यसुखमिति श्रूयते च एष नित्यो महिमा ब्राह्म
णस्य न कर्मणा वर्द्धते नो कनीयानित्यादितत्राह त्वदवगमीति हे स गुणषड्गुणैश्वर्ययुक्त त्वदवगमीत्वज्ज्ञानवान् भवदुत्थशुभाशुभयोः भवतः कर्मफ

त्वदवगमी न वेत्ति भवदुत्थशुभाशुभयोर्गुणविगुणान्वयांस्तर्हि देहभृतां च गिरः ॥
अनुयुगमन्वहं स गुणगीतपरंपरया श्रवणभृतो यतस्त्वमपवर्गगतिर्मनुजैः ॥ ४० ॥

लदातुरीश्वराद्धेतोरुत्थयोराविर्भूतयोः शुभाशुभयोः प्राचीनपुण्यापुण्यकर्मणोः फलभूतान् गुणविगुणान्वयान् सुखदुःखसंबंधान् न वेत्ति नानुसंधत्ते
तर्हितदानीं च देहभृतां देहाभिमानिनां प्रवृत्तिनिवृत्तिकरी गिरः विधिनिषेधलक्षणानवेत्ति विगतदेहाभिमानतया कार्याकार्यबोधाभावान्न नियुज्य
त इत्यर्थः युक्तं चैतत् यतः कारणान्मनुजैरन्वहं श्रवणभृतः अनुदिनं श्रवणेन चेतसि धृतस्त्वं तेषामपवर्गगतिः अपवर्गरूपा गतिर्भवसि कथं श्रवणभृतः
अनुयुगं प्रतियुगं यागीतपरंपराः उपदेशसंततिः तथा सत्संप्रदायानुसारेणेत्यर्थः एतदुक्तं भवति येतावत्तत्त्वज्ञानिनः न तेषां कर्माधिकारशंकाऽपि ये
चानवरतं त्वत्कथाश्रवणादिनिष्ठा तेषामप्यासन्नभवत्पदानां विधिनिषेधबाधः इतरेषां तु योगलब्धनेन्द्रियलालसानामुभयतोऽप्यसुखमिति ॥ ४० ॥
अवगमंतवमेदिशमाधवस्फुरति यन्न सुखासुखसंगमः श्रवणवर्णनभावमथापि वानहि भवामि यथा विधिक्रियः ॥ २७ ॥